

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX0326VP0
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P, Praha 4
140 21

Č. j. MV- 98945-3/P-2016

Praha 18. července 2016
Počet listů: 4

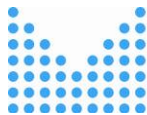
Městský soud v Praze
pracoviště Hybernská
Hybernská 18
111 21 Praha 1

K č. j.: 8A 97/2016

Žalobce: Tomáš Pecina, nar. 21.4.1966, bytem Praha 2, Slezská 1668/56
zastoupený: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem, Praha 1,
Opletalova 1535/4

Žalovaný: Policejní prezidium České republiky, Praha 7, Strojnická 935/27
adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra
nám. Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Žaloba proti rozhodnutí Policejního prezidia ČR-vyjádření žalovaného k žalobě

I.

Žalobce se podanou žalobou u nadepsaného soudu domáhá, aby bylo zrušeno rozhodnutí Policejního prezidia České republiky ze dne 7. května 2015 poznamenané do spisu, o němž byl žalobce vyrozuměn přípisem Policejního prezidia České republiky, Kanceláře policejního prezidenta, oddělení tisku a prevence ze dne 31. května 2016, č.j. PPR-1476-19/ČJ-2015-990140 a dále žalobce požaduje uhradit náklady řízení.

K žalobnímu návrhu podává žalovaný následující vyjádření.

II.

Žalovaný odkazuje na obsah spisu Policejního prezidia České republiky č. j. PPR-1476/ČJ-2015-990140, v němž je podrobně popsán průběh vyřizování žádosti o informace podané žalobcem podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen InfZ).

Žalobce podal dne 12. 1. 2015 na Policejní prezidium České republiky (dále jen žalovaný) žádost o informace dle InfZ, v níž požadoval o sdělení:

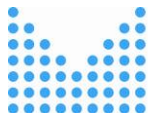
1. U kolika osob je v současné době v informačním systému FODAGEN evidován záznam o odebrání biologického materiálu ve smyslu ustanovení čl. 22 odst. 9 písm. d) závazného pokynu policejního prezidenta č. 250/2013, o identifikačních úkonech (dále jen „Pokyn“)?

2. Jaké uschovací lhůty jsou pro tyto osobní údaje v systému FODAGEN evidovány, optimálně v členění na počet záznamů s uschovací lhůtou a) kratší než 5 let, b) 5 až 10 let, c) 10 až 20 let, d) 20 až 50 let, e) delší než 50 let?

3. Jaké okolnosti provedení identifikačních úkonů ve smyslu ustanovení čl. 22 odst. 9 písm. e) Pokynu jsou v systému FODAGEN evidovány, v členění do skupin podle čl. 22 odst. 3 písm. a) Pokynu, tzn. na osoby prověřované v souvislosti s úmyslným trestným činem, obviněné, podezřelé, odsouzené atd.?

Žalovaný, jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 InfZ, posoudil předmětnou žádost a poskytl žalobci přípisem ze dne 27.1.2015 č. j. PPR-1476-3/ČJ-2015-990140 odpověď na otázku č. 3.

Ve vztahu k otázkám č. 1 a č. 2 žalovaný konstatoval, že informační systém FODAGEN nedisponuje programovým nástrojem, který by umožňoval získat z databáze požadované údaje. Vytvoření takového nástroje, to znamená

naprogramování nových funkcí informačního systému, představovalo 15 hodin práce programátora ve vztahu k otázce č. 1 a 22,5 hodiny práce programátora ve vztahu k otázce č. 2, celkem tedy 37,5 hodiny práce programátora. Vzhledem k tomu, že programátorské práce nezbytné k vyřízení žádosti je nutno pokládat za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 InfZ, žalovaný podle ustanovení § 17 odst. 3 InfZ tímž dopisem oznámil žalobci, že za poskytnutí informací při hodinové sazbě 251,- Kč dle sazebníku úhrad za poskytování informací v organizační složce státu Ministerstvo vnitra, požaduje úhradu v částce 9.412,- Kč. Zároveň žalobci sdělil, že poskytnutí požadovaných informací je podle § 17 odst. 5 InfZ podmíněno zaplacením požadované úhrady, a že nezaplatí-li požadovanou úhradu do 60 dnů ode dne doručení tohoto oznámení, žalovaný žádost odloží. Uvedené oznámení bylo žalobci doručeno dne 27. 1. 2015 na jeho elektronickou adresu tomas@pecina.cz.

III.

Žalobce napadl dne 28.1.2015 postup žalovaného stížností podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) a d) InfZ, přičemž stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) tohoto zákona se týkala otázky č. 3 jeho žádosti a stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) tohoto zákona otázek č. 1 a 2 jeho žádosti.

Žalovaný dne 3.2.2015 předložil stížnost, spolu se spisovým materiálem, nadřízenému orgánu. Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím ze dne 19. 2. 2015 č.j. MV-20477-2/KM-2015 potvrdilo podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) InfZ výši úhrady v částce 9.412,- Kč a ohledně námítky žalobce, že žalovaný neposkytl odpověď na otázku č. 3 jeho žádosti o informace, aniž by vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, konstatoval, že otázka formulovaná žalobcem v jeho podání ze dne 27. 1. 2015 pod bodem č. 3 je odlišná od otázky č. 3 formulované v původní žádosti ze dne 12. 1. 2015, a proto posoudil tuto část žalobcova podání jako novou žádost o informace podle InfZ a uložil žalovanému ji jako takovou vyřídit.

Žalovaný vyřídil žádost o informace ve vztahu k otázce č. 3 poskytnutím požadovaných informací dopisem ze dne 5. 3. 2015 č. j. PPR-1476-11/ČJ-2015-990140, který byl žalobci doručen prostřednictvím jeho datové schránky whehjsc dne 9. 3. 2015.

IV.

Vzhledem ke skutečnosti, že lhůta stanovená InfZ k úhradě vyčíslených nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací marně uplynula a žalobce požadovanou částku nezaplatil, žalovaný žádost o informace ze dne 12.1.2015, ve vztahu k jejím

otázkám č. 1 a 2, podle § 17 odst. 5 InfZ dne 7. 5. 2015 odložil. Odložení bylo provedeno formou úředního záznamu do spisu pod č. j. PPR-1476-17/ČJ-2015-990140 dne 7.5.2015.

V.

Dne 27. 5. 2016 Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán postoupilo žalovanému k vyřízení podání žalobce, označené jako žádost o ochranu před průtahy v řízení o poskytování informací, která byla podaná podle ustanovení § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a týkala se výše uvedené žádosti jmenovaného o informace. V tomto podání žalobce poukazuje na skutečnost, že doposud nebyl o odložení své žádosti žalovaným zpraven a navrhuje, aby nadřízený orgán přikázal žalovanému ve lhůtě tří dnů vydat rozhodnutí o odložení jeho žádosti.

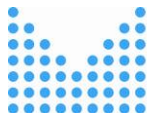
Žalovaný zaslal žalobci dne 31.5.2016 pod č. j. PPR-1476-19/ČJ-2015-990140 sdělení o odložení žádosti.

VI.

K formě odložení předmětné žádosti o informace podle InfZ, ve vztahu k otázkám č. 1 a č. 2, žalovaný uvádí, že vycházel z judikatury správních soudů, a to z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 Ans 16/2012 – 62 ze dne 17.4.2013, který uvádí, že odložení žádosti podle ust. § 17 odst. 5 InfZ nemusí být vydáno formou usnesení podle správního řádu a je možné jej pouze poznamenat do spisu.

Skutečnost vyrozumění žadatele o tomto rozhodnutí pak byla ze strany žalovaného naplněna formou dopisu č. j. PPR-1476-19/ČJ-2015-990140 ze dne 31. 5. 2016.

Žalovaný své rozhodnutí o odložení uvedené části předmětné žalobcovy žádosti o informace podle ustanovení § 17 odst. 5 InfZ odůvodnil skutečností, že žalobce ve lhůtě stanovené InfZ nezaplatil požadovanou úhradu nákladů ve výši 9.412,- Kč za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, ačkoli byl o tomto požadavku řádně ve lhůtě před poskytnutím informace zpraven dopisem č. j. PPR-1476-3/ČJ-2015-990140 ze dne 27. 1. 2015, který mu byl prokazatelně doručen téhož dne, a ačkoli Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán při posuzování jeho stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) InfZ svým rozhodnutím č. j. MV-20477-2/KM-2015 ze dne 19. 2. 2015, které bylo žalobci prokazatelně téhož dne doručeno, potvrdilo podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) InfZ požadovanou výši úhrady.

VII.

K obsahu žalobního návrhu žalovaný dále uvádí.

Žalobce uvádí, že z rozhodnutí Ministerstva vnitra zjistil, že žalovaný po něm nevyžadoval úhradu nákladů, které mu měly v souvislosti s poskytnutím informací vzniknout, nýbrž nákladů, které již žalovaný vynaložil.

Z uvedeného pak vyvozuje, že na úhradu těchto nákladů nemá žalovaný právo, neboť oprávnění požadovat úhradu nákladů je zákonem konstruováno jako právo na úhradu nákladů, jež by povinný subjekt musel vynaložit, aby žadateli informace poskytl, nikoli těch, které již vynaložil.

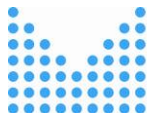
Žalovaný považuje žalobcův výklad ustanovení § 17 odst. 1 InfZ, podle něhož jde v případě mimořádně rozsáhlého vyhledání informací toliko o náklady budoucí, tedy o takové, které by v souvislosti s poskytnutím informace teprve vznikly, nikoli o náklady již vzniklé, za zcela nepřijatelný.

Žalovaný, resp. Kriminologický ústav Praha, vynaložil 37,5 hodiny práce k naprogramování nových funkcí informačního systému FODAGEN, které umožňují získat z jeho databáze žalobcem poptávané údaje, a to výhradně proto, aby vyhověl předmětné žádosti o informace, a teprve poté, co tuto žádost obdržel.

Informační systém FODAGEN nedisponoval programovým nástrojem umožňujícím získat z jeho databáze údaje specifikované v otázkách č. 1 a 2 žalobcovy žádosti, neboť žalovaný tyto údaje ke své činnosti nepotřebuje, a pokud by předmětná žádost nebyla vyřizována, uvedená práce programátora by nebyla vynaložena.

V daném případě neexistuje jiný způsob získání relevantních podkladů k vyčíslení úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, než samotné vynaložení práce nezbytné k naprogramování potřebných funkcí informačního systému. Pokud by měl platit žalobcův výklad ustanovení § 17 odst. 1 InfZ, mohly by povinné subjekty požadovat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací jenom v takových případech, kdy lze provést kvalifikovaný odhad času, nezbytného k vyhledání informací, zatímco v těch případech, kdy takový odhad provést nelze a čas nezbytný k vyhledání informací lze zjistit jen samotným provedením vyhledání, by požadovat úhradu nemohly. Takovou právní konstrukci zákonodárce zřejmě v úmyslu neměl.

V daném případě tedy nastala ta situace, kdy žalovaný – povinný subjekt byl požadovanou úhradu skutečně schopen vyčísřit skutečně až poté, kdy vyhledávání provedl a mohl žalobci odůvodnit, v jakém rozsahu a jakou činnost pod mimořádně rozsáhlé vyhledání informací zahrnul.

Žalobce dále uvádí, že výši úhrady požadované žalovaným považuje za zcela nepřiměřenou a cituje ze své stížnosti proti postupu žalovaného ze dne 27.1. 2015. Uvádí, že soud by měl přezkoumat přiměřenost nákladů a nepřipustnost vyžadovat náklady již vynaložené.

Žalovaný k uvedenému setrvává na svém vyjádření, obsaženém ve stanovisku k výše uvedené stížnosti, které předložil dne 3. února 2015 nadřízenému orgánu (č. j. PPR-1476-9/ČJ-2015-990140): Informační systém FODAGEN má velmi složitou strukturu dat, která je dána účelem, k němuž je tento informační systém zřízen, a službami, jež by měl v budoucnu po svém dokončení Polici České republiky poskytovat při odhalování trestné činnosti, zjišťování jejich pachatelů a plnění úkolů podle trestního řádu. Vzhledem k této složitosti systému nelze získat údaje požadované v otázkách č. 1 a č. 2 předmětné žádosti jednoduchým SQL dotazem, jak si žalobce představuje. V době moderních informačních technologií Policie České republiky pracuje při plnění svých úkolů s nesmírně rozsáhlými objemy různě navzájem souvisejících dat, a proto získání zdánlivě jednoduchých statistických údajů z informačního systému je ve skutečnosti komplikovaný proces. Podle sdělení Kriminálního ústavu Praha, který informační systém FODAGEN spravuje, bylo nutno k získání údajů požadovaných v otázkách č. 1 a č. 2 žádosti vytvořit program, který má celkem 771 řádků. Práce na vytvoření tohoto programu zabrala jednomu programátorovi celých pět pracovních dnů, tj. 37,5 hodiny.

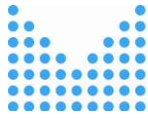
Na základě uvedeného lze tedy konstatovat, že žalobcem požadované informace představovaly pro žalovaného časově náročnou činnost, která se vymyká běžnému poskytování informací a nejedná se o činnost běžnou a součástí obvyklé agendy žalovaného. Jak je zřejmé ze sdělení Kriminálního ústavu, pracovník pověřený vyřízením žádosti byl nucen odložit plnění svých úkolů a cíleně se věnovat vyhledání informací.

VIII.

Žalobce ve svém žalobním petitu požaduje zrušit rozhodnutí žalovaného o odložení jeho žádosti o informace ze dne 12.1.2015 ve vztahu k otázkám 1 a 2.

Žalovaný uvádí, že úřední záznam ze dne 7.5.2015, kterým byla žádost odložena z důvodu neuhrazení nákladů byl proveden zcela v souladu se stávající judikaturou. Lze konstatovat, že sdělení o odložení žádosti žalobci zasláno bylo, i když s delší časovou prodlevou.

Proti stanovené výši nákladů podal žalobce stížnost, o které bylo nadřízeným věcně příslušným orgánem rozhodnuto tak, že výše úhrady stanovená žalovaným byla jako správná potvrzena.

S odkazem na svou výše uvedenou argumentaci žalovaný uvádí, že žalobcem tvrzená nepřiměřenost výše náhrady a nesoulad stanovení úhrady za poskytnutí informací s InfZ, není na místě.

Žalovaný na základě uvedeného navrhuje, aby soud žalobu podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl v celém rozsahu jako nedůvodnou

Cestou poštovní přepravy zasíláme soudu originál písemností vedených pod č.j. PPR-1476/ČJ-2015-990140.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního